ALLAH'IN HAS KULLARI KİMLERDİR

Değerli müminler!

Bugünkü sohbetimizde Kur'an-ı Kerim'e göre Allah'ın has ve sevimli kullarından söz edeceğiz.

Allah'ın has kullarının kimler olduğu ve ne gibi nitelikler taşıdıkları Kur'an-ı Kerim'in 25. nci Furkan suresinin 63-76 ncı ayetlerinde belirtilmiştir. Bu ayetler dikkatle okunduğu ve anlaşıldığı zaman bu mutlu insanların kimler olduğu anlaşılacaktır.

1.

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذٖينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا.

"O çok merhametli Allah'ın (has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahil kimseler kendilerine laf attığı zaman "selam" der geçerler."[555]

Allah'ın bu sevgili kullarının birinci niteliği tevazudur, alçak gönüllü

555 Furkan 25/63.

olmalarıdır. Bu nitelik, insanlarla ünsiyet etmenin hoş geçinmenin şartıdır. Alçak gönüllü insanlar, beraber yaşadıkları insanlara güven verirler. İnsanlar tarafından sevilir sayılırlar. Böyle olan insanları Allah sever ve sevdirir. Nitekim Peygamberimiz şöyle buyuruyor:

وَمَا تَوَاضَعَ اَحَدٌ لِلّٰهِ اِلاَّ رَفَعَهُ اللّٰهُ

"Bir kimse Allah için tevazu gösterirse Allah onu yüceltir.[556]

Peygamberimiz her konuda bize örnektir ve Allah Teala onun örnek alınmasını ve ona uyulmasını emretmiştir. Şüphesiz alçak gönüllülük konusunda da en güzel örnek odur. O, ayırım yapmadan herkese tevazu gösterirdi. En yoksul insanların evine gider, onlarla ilgilenirdi. Bir ihtiyaçları ve sıkıntıları olup olmadığını sorar ihtiyaçlarını gidermeye çalışırdı. Peygamberimiz arkadaşları arasında oturduğu zaman bir yabancı onu ayırt edemezdi. Çünkü arkadaşları gibi giyinir ve onların arasında otururdu. Bir yere gittiği zaman boş bulduğu yere otururdu.

Ebu Mes'ud (ra.) anlatıyor:Bir gün adamın biri Peygamberimizi ziyarete gelmiş, bir peygamberin huzurunda olduğunu duyarak heyecanlanmış ve titremeye başlamıştı. Peygamberimiz adamın titrediğini görünce ona yaklaşmış ve:

هَوِّنْ عَلَيْكَ فَاِنِّى لَسْتُ بِمَلِكٍ اِنَّمَا اَنَا ابْنُ امْرَأَةٍ تَأْكُلُ الْقَدِيدَ

"Sakin ol! ben bir hükümdar değilim. Ben (Kureyş kabilesinden) kuru ekmek yiyen bir kadının oğluyum."[557] Buyurarak onu sakinleştirmişti.

Peygamberimiz, kim olursa olsun, bir ihtiyacı ve işi için kendisine baş vurduğu zaman onunla ilgilenir ve işini görmeye çalışırdı.

Peygamberimiz o kadar alçak gönüllü idi ki herkesin ona saygı ifade eden kelimeler kullanmasını bile istemezdi.

Abdullah İbn Sıhhır (ra.) diyor ki: Beni Amir'le birlikte Peygamberimizi ziyaret ettiğimiz zaman ona:

---

556 Müslim, "Birr", 19; Tirmizî, "Birr", 82.
557 İbn Mâce, "Et'ime", 30.

–Efendimiz! dedik. Peygamberimiz:

–Hayır, bana efendimiz demeyiniz. Efendimiz Allah'tır, buyurdu. Bunun üzerine Biz:

–En hayırlımız, en iyimiz, dedik. Peygamberimiz:

–Dikkat ediniz, böyle sözler söylediğiniz zaman sizi şeytan yönetmesin, buyurdu.[558]

Evet, Peygamberimiz alçak gönüllü, yumuşak huylu idi. Çünkü onu Allah terbiye etmişti. Kur'an-ı Kerim, onun yumuşak huylu olduğunu şöyle ifade buyuruyor:

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلٖيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَۖ

"Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi."[559]

Peygamberimizin bu güzel ahlakı sebebiyledir ki, insanlar ona yaklaşmış, onunla kaynaşmış ve ona güven duymuşlardır. İslamiyetin kısa zamanda yayılmasında da bunun büyük etkisi olmuştur. Kaba ve kibirli olan kimselere insanlar kolay kolay yaklaşmaz ve ona güven duymaz.

İşte müminin birinci özelliği, herkese alçak gönüllü davranması, kaba ve sert tavırlardan sakınmasıdır. Cahillerin, kendini bilmezlerin laf atması ve sataşması durumlarında da karşılık vermeyip selam diyerek oradan uzaklaşmasıdır. Cahile cahilce karşılık vermek tartışmaya ve sonunda kavga etmeye sebep olur. Mümin ise gereksiz bir tartışmaya meydan vermez, vermemelidir.

2.

وَالَّذٖينَ يَبٖيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا.

"Onlar ki Rablerine secdeler ve kıyamlar ederek gecelerler."[560]

558 Ebû Dâvud, "Edeb", 10.
559 Al-i İmran, 3/159.
560 Furkan, 25/64.

Mümin, ömrünün bir parçası olan gününü ibadetle, çalışmakla değerlendirir. Çünkü kıyamet günü ömrünü nerede yıprattığından sorgulanacaktır. Bunun için gecenin bir kısmını istirahatla, bir bölümünü de ibadetle geçirmelidir. Zira Peygamberimiz öyle yapardı. O, gece yatıp istirahat ettikten sonra kalkar ibadet ve dua ile meşgul olurdu.

Hz. Aişe diyor ki:Bir gece uyandım, Peygamberimizi yatağında göremedim. Aklıma kötü şeyler geldi. Acaba Peygamberimiz diğer bir eşinin yanına mı gitti, dedim. Hemen kalktım, etrafıma bakındım, Peygamberimizi secdeye kapanmış, dua ediyor gördüm. Kendi kendime:“ Aklından geçene bak, bir de onun yüce haline bak “ dedim.[561]

Kur’an-ı Kerim’de, cennet ve nimetlerine erişenlerden söz edilirken:

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ. وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ.

“Onlar geceleyin pek az uyurlardı, onlar seher vakitlerinde Allah’tan bağışlanma dilerlerdi.”[562] Buyurulmuştur.

Gerçekten insanın kalkıp gecenin o sessizliğinde namaz kılması ve yüce yaratıcıdan af ve bağış dilemesi, insanın iç dünyasına ferahlık ve huzur getirir.

3.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا.

“Onlar ki şöyle derler: Cehennem azabını üzerimizden sav! Doğrusu onun azabı geçici değildir.”[563]

Cehennem, azap yeri olan ateşin özel ismidir. Allah’a inanmayan ve O’nun emirlerine uyup yasaklarından kaçınmayanların öldükten sonra dirilecekleri kıyamet gününde azap edilecekleri yer demektir. Buradaki azabın geçici olmayıp sonsuz olduğu ifade ediliyor. Peygamberler dışında hiç kimsenin azaba uğramama güvencesi olmadığı için, müminlerin cehennem azabından Allah’a sığınmaları öğretiliyor.

Allah’ım! Cehennem azabından bizleri koru.

561 Nesei.
562 Zariyat, 51/17-18.
563 Furkan, 25/65.

4.

وَالَّذِينَ اِذَٓا اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا.

"Ve onlar ki, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar."[564]

İnsandaki emanetlerden birisi de maldır. İnsan kıyamet günü kendisine verilmiş olan emanetlerden sorgulanırken, malından da sorgulanacak, bunu nereden kazanıp nasıl ve nereye harcandığından hesap verecektir.

Mümin, önce malını helal ve meşru yollardan kazanacak ve onu, israftan da cimrilikten de sakınarak harcayacaktır.

İsraf, haddi aşmak ve malı ihtiyaç dışı harcamaktır. Allah Teala itidalden ayrılan ve haddi aşanları sevmez. İtidal, ibadetlerde bile dinimizin tavsiye ettiği bir ilkedir. Kişinin kendisine, ailesine karşı sorumluluklarını ihmal edecek şekilde nafile ibadet etmesini Peygamberimiz tavsiye etmemiş; "Üzerinde vücudunun hakkı var, gözlerinin hakkı var, eşinin hakkı var, ziyaretçilerinin hakkı var." Buyurmuştur.[565]

İsraftan sakınmakla ilgili şöyle buyuruluyor:

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا. اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِۜ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا.

"Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma. Çünkü böylesine saçıp savuranlar şeytanın dostlarıdırlar. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür."[566]

Faydasız, zararlı ve meşru olmayan yerlere yapılan harcama da israftır. Günümüzde pek yaygın olan ve kıskançlık doğuran lüks ve gösteriş tüketimi de israftır.

İsraf: Kişileri de toplumları da zor duruma sokar ve borçlanmak zorun-

564 Furkan, 25/67.
565 Müslim, "Sıyam", 35.
566 İsra, 17/26-27.

da bırakır. Borç ise kişiler için olduğu kadar toplumlar için de ağır bir yüktür. Bunun için Peygamberimiz, borçtan Allah'a sığınmıştır.[567]

İşte dinimiz israfı bunun için yasaklamıştır.

İsraf, kötü bir alışkanlık olduğu gibi cimrilik de bunun kadar kötüdür.

Allah Teala Kur'an-ı Kerim de şöyle buyuruyor:

وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَۚ.

"Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar, umduklarına erenlerdir."[568]

Cimrilik, çok zengin olayım diye kazancını harcamaktan ve hayır yapmaktan, hayır kurumlarını desteklemekten kaçınmak demektir.

Cimrilik, sevilmeyen bir huy olduğu içindir ki, Peygamberimiz:

اَللهُمَّ اِنِّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ اُرَدَّ اِلَى اَرْذَلِ الْعُمُرِ

" Allah'ım cimrilikten sana sığınırım, korkaklıktan sana sığınırım, düşkün yaşlılıktan sana sığınırım."[569] diye dua etmiştir. Peygamberimiz:

خَصْلَتَانِ لاَ يَجْتَمِعَانِ فِى مُؤْمِنٍ الْبُخْلُ وَسُوءُ الْخُلُقِ

"İki haslet Müslümanda toplanmaz: Cimrilik ve kötü ahlak."[570] Yani Müslüman, ahlaksız ve cimri olamaz.

5.

وَالَّذ۪ينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّت۪ى حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًاۙ. يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

567 Müslim, "Zikir", 14.
568 Haşr, 59/9.
569 Buhârî, "Daavat", 37.
570 Tirmizî, 4/343 no: 1962, "Zühd", 8.

وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًاۗ. اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُو۬لٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَاتٍۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا. وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا.

"Onlar ki, Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan günahı(nın cezasını) bulur. Kıyamet günü azabı kat kat olur ve orada alçaltılmış olarak temelli kalır. Ancak tövbe ve iman edip de iyi amellerde bulunanlar başka. Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir. Ve her kim tövbe edip iyi davranış gösterirse şüphesiz o, tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner."[571]

Mümin, yalnız Allah'a ibadet eder ve yalnız O'ndan diler. Kur'an-ı Kerim'in ilk suresi olan Fatiha suresinde: "Rabbimiz! Ancak sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz." Buyurulmaktadır ve biz bunu kılmakta olduğumuz namazın her rek'atında tekrarlamaktayız. Çünkü Allah'tan başkasına ibadet etmek ve Allah'tan başkasından dilekte bulunmak, Allah'a ortak koşmak demektir ki, bu, Allah'ın affetmeyeceğini bildirdiği günahların en büyüğüdür.

Mümin, haksız yere adam öldürmez. Haksız yere insan öldürmek de büyük günahlardandır. Hatta Kur'an-ı Kerim, haksız yere bir insanı öldüren kimsenin bütün insanları öldürmüş gibi olacağını bildirmiştir.[572]

Mümin, zina etmez, yabancı, nikahında olmayan kadınlarla cinsi ilişkide bulunmaz. Bu da büyük günahlardandır.

Bu günahları işleyen kimseler Allah'ın azabını hak etmiş olurlar ve kıyamet günü azapları katlanarak uygulanır.

İbn Abbas (ra.) ın anlattığına göre, müşriklerden bazı kimseler adam öldürmüşler, bir çok cinayet işlemişler, zina edip bunda da çok ileri gitmişlerdi. Bunlar Peygamberimize gelerek: "Ey Muhammed! senin tebliğ ettiğin ve kendisine çağırdığın İslam dini, kuşkusuz çok güzeldir. Eğer bize vaktiyle işlediğimiz bunca cinayet ve meşru olmayan ilişkilerin arın-

---

571 Furkan, 25/68-71.
572 Maide, 5/32.

ma yolu bulunduğunu bildirirseniz (bu dini kabul etmeyi düşünürüz.)" demişlerdi. İşte bunun üzerine bu ayetler inerek; bu günahları işlemiş olanlar azabı hak etmiş olmakla beraber, bundan pişmanlık duyar, tövbe eder ve sonra da iyi işler yapacak olurlarsa Allah onların tövbelerini kabul eder ve onları bağışlar.[573]

6.

وَالَّذٖينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَۙ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا.

"Onlar yalan yere şahitlik etmezler. Boş sözlerle karşılaştıklarında vakar ile (oradan) geçip giderler."[574]

Mümin, yalan konuşmaz ve yalan şahitliği yapmaz. Yalanın her çeşidi günah olmakla beraber, en çirkini yalan şahitliğidir. Hatır için veya çıkar için mahkemede yalan şahitliği yapmak büyük bir günahtır. Değil yalancı şahitliği, bildiğini saklayıp söylememek de günahtır, hem de bir gönül günahıdır. Allah Teala şöyle buyuruyor:

وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَۜ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَاِنَّهُ اٰثِمٌ قَلْبُهُۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلٖيمٌ.

"Şahitliği, bildiklerinizi gizlemeyin. Kim onu gizlerse, bilsin ki onun kalbi günahkârdır. Allah yapmakta olduklarınızı bilir."[575]

İnsanın her hangi bir olayla ilgili bildiklerini söylememesi, imanın karargahı olan kalbin ve ruhun işlediği bir günah olunca, bilmediği ve görmediği halde gördüm ve biliyorum diye yalan yere şahitlik yapmasının daha büyük bir vebal olduğunda şüphe yoktur. Çünkü yalancı şahit, başkasının dünyasını yapacağım gönlünü alacağım diye kendi ahiretini yıkmış olur. Diğer taraftan yaptığı yalan şahitlikle hakkın kaybolmasına ve günahsız insanların mağdur olmalarına ve eziyet görmelerine sebep olur.

Allah Teala konuya dikkatimizi çekiyor ve şöyle buyuruyor:

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامٖينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ

573 *Kenzu'l-Ummal*, 2/3808.
574 Furkan, 25/72.
575 Bakara, 2/283.

اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ تَلْوُٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا.

"Ey müminler! adaleti titizlikle ayakta tutun; kendiniz, anne babanız ve akrabalarınız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olunuz. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar Allah onlara (sizden) daha yakındır. Duygularınıza uyup adaletten ayrılmayın. (Şahitliği) eğer, büker yahut şahitlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır."[576]

Ayeti Kerime bu konuda her şeyi en veciz bir şekilde ifade buyurmuştur.

Peygamberimiz de:

–Büyük günahların en büyüğünü size haber vereyim mi? Buyurdu.

–Evet, bildir, ey Allah'ın peygamberi, dediler. Peygamberimiz:

– Allah'a ortak koşmak, anne ve babaya karşı gelmek, buyurdu. Sonra da yatmakta olduğu yerden doğrulup oturdu ve:

–İyi dinleyin, bir de yalan şahitliğidir, buyurdu. Peygamberimiz bu sözü durmadan tekrar ediyordu. Orada bulunan ve Peygamberimizi dinleyenler: "Keşke sükut buyursalar" dediler.[577]

Yalan şahitliği yapan kimse üç çeşit günah işlemiş oluyor: Yalan konuşma, haksız olan kimseye yardım etme ve haklı olanı mağdur etmedir.

Bunun için mümin, yalan konuşmaz ve yalan şahitliği yapmaz.

Ayet-i Kerime'de bir başka hususa daha dikkat çekilmektedir. O da mümin, boş ve faydasız söz ve davranışlara ilgi duymaz. Bir başka ayette şöyle buyuruluyor:

وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْۘ سَلَامٌ عَلَيْكُمْۘ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ.

576 Nisa, 4/135.
577 Buhârî, "Şehadet", 10; Müslim, "İman", 38.

“Onlar boş söz işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: “Bizim işimiz bize sizin işiniz size. Size selam olsun. Biz (cahilleri, kendini bilmezleri) istemeyiz.” Derler.[578]

7.

وَالَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا.

“Kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığında ise onlara karşı sağır ve kör davranmazlar.”[579]

Mümin, Allah’ın ayetlerine karşı kör ve sağır olamaz. Hele kendisine Allah’ın ayetleri hatırlatıldığında onları görmemezlikten gelemez ve onları dinlememezlik edemez. Çünkü Allah insanın yararına olan şeyleri ona emreder, zararına olan şeylerden de onu sakındırır. Böyle olunca insan daha nasıl olur da yararına ve zararına olan şeyler kendisine hatırlatılınca bunları duymamazlıktan ve görmemezlikten gelebilir.

8.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا.

“Ve onlar ki “Ey Rabbimiz! bize, gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl” derler.”[580]

Bu ne güzel bir duadır. Bir insanın huzurlu bir aileye sahip olması ne büyük bir mutluluktur. Böyle huzurlu ve mutlu bir ailede yetişecek çocuklar, hem aile ve hem de toplum için hatta insanlık için ne büyük bir kazançtır.

Özet olarak, Allah’ın has kulları mütevazidirler, yalnız gündüz değil, geceleri de kalkar Allah’ a ibadet, dua ve istiğfar ederler; cehennem azabından Allah’a sığınırlar; harcadıklarında ne israf eder ne de cimrilik ederler, ikisi arasında orta bir yol tutarlar; Allah’a ortak koşmazlar, haksız yere

578 Kasas, 28/55.
579 Furkan, 25/73.
580 Furkan, 25/74.

adam öldürmezler, zina etmez ve iffetsizlikte bulunmazlar; yalan şahitlik etmezler; kendilerine Allah'ın ayetleri hatırlatıldığında can kulağı ile dinler itaat ederler ve kendilerine gözlerini aydınlatacak eşler ve çocuklar verilmesini ve takva sahiplerine önder kılınmalarını Allah'tan dilerler.

İşte Allah'ın has kulları bunlardır. Allah bu kullarına vereceği mükâfatı da şöyle müjdeliyor:

أُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًاۙ. خَالِدِينَ فِيهَاۜ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا.

"İşte onlara sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı verilecek, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır. Orada ebedi kalacaklardır. Orası ne güzel bir yerleşme ve kalma yeridir."[581]

Allah hepimizi böyle has olan kullarından eylesin ve bu kullarına cennette vereceğini vadettiği makama hepimizi eriştirsin. Amin.

581 Furkan, 25/75, 76.